

[Guldberg.]

må man naturligvis på god demokratisk vis have en parlamentarisk kontrol med de midler, der bliver brugt, og en af folkestyret kontrolleret indflydelse på disse ting i stigende grad og i stigende omfang. Det, man ser her, er altså, at de mest yderliggående venstrepartier, vi har her i landet, erkender blankt og vedstår i realiteten blankt, at de er modstandere af demokratisk kontrol og af, at parlamentarisk valgte personer også skal have ansvaret for de økonomiske forhold. Det kan man ikke begrave i alle mulige tekniske detaljer, og jeg synes, det er rart at få det konstateret.

Ministeren for udenrigsøkonomi (Ivar Nørgaard):

Jeg er glad for at konstatere, at et bredt flertal i markedsudvalget indstiller det foreliggende forslag til vedtagelse. Vi har altid tillagt det stor vægt, at dansk markedspolitik bliver ført med et så bredt flertal som muligt bag sig i folketinget. Men jeg har naturligvis også noteret mig, at et mindretal i udvalget, bestående af socialistisk folkeparti og Danmarks kommunistiske parti, indstiller forslaget til forkastelse, ligesom jeg også har forstået på hr. Steen Folke, at venstresocialisterne vil forkaste det.

Det er jo en ærlig sag. Jeg mener blot, at de begrundelser, man har fremført, er lidt mangelfulde. Mindretallet beklager først og fremmest, at Europa-Parlamentet styrkes i forhold til Ministerrådet. Men jeg mener, det er væsentligt at holde sig for øje, på hvilke punkter Europa-Parlamentet bliver styrket. Der er her i det væsentlige tale om to beføjelser. Den ene styrker Europa-Parlamentets kontrolfunktion med forvaltningen af EF's budget. Den anden beføjelse giver Parlamentet mulighed for i ekstraordinære tilfælde at totalforkaste et budgetforslag.

Den første beføjelse indeholder sammen med oprettelsen af revisionsretten en styrkelse af kontrollen med EF's udgifter, og det forhold synes jeg ikke kræver nærmere begrundelse.

Den anden beføjelse er en negativ beføjelse. Opstår den situation, at Parlamentet totalt forkaster et budgetforslag, vil man kunne anvende den regel, der findes i traktaten om tolvtedelsreglen, indtil et nyt bud-

get bliver vedtaget af Rådet og Parlamentet.

Så vil jeg gerne besvare det spørgsmål, hr. Maigaard stillede. Det er, som hr. Guldberg sagde, et særdeles teknisk problem, som i og for sig ikke har med selve den sag at gøre, vi taler om i dag, men vi er naturligvis interesseret i at få alle oplysninger frem, også af teknisk art, når et medlem af folketinget ønsker det. Som hr. Maigaard selv nævnte det, så rejste han spørgsmålet på sidste markedsudvalgsmøde, og da fik han et svar fra en af vore eksperter. Det går ud på, at vi naturligvis kan tilslutte os princippet om, at der skal være et retsgrundlag, for at man kan udbetale penge, og dette vil normalt være såvel en retsakt som indførelse i budgettet. Det vil være den alt afgørende hovedregel. Men den juridiske afdeling, eller tjeneste, som den hedder, i Rådet er også af den opfattelse, at en indskrivning i budgettet, når formålet er klart, kan være grundlag. Og det er på denne baggrund, at Rådet, inklusive den danske regering, besluttede ikke at modsætte sig Kommissionens udbetalinger til de ikke-statslige bistandsorganisationer.

Derimod har vi ikke taget stilling til det andet spørgsmål, som hr. Maigaard nævnte, om boliglånene til EF's tjenestemænd. Mig bekendt har det ikke været drøftet i Rådsregie, og jeg går ud fra, at spørgsmålet vil komme til behandling på sædvanlig vis. Når det sker, vil vi tage stilling til spørgsmålet.

Maigaard (SF):

Jeg vil godt takke ministeren. Ministeren og jeg er altså enige i, at Europa-Parlamentet styrkes, og at man derved forrykker det, som markedstilhængerne i sin tid kaldte den institutionelle balance. Vægten bliver i højere grad lagt over på Europa-Parlamentet. Jeg anser det for skadeligt, fordi det svækker vetomulighederne.

Så vil jeg igen sige til ministeren, at i EF-anliggender er det sådan, at man altid vil kunne sige, at dette her er indviklet teknik, når vi rejser politiske spørgsmål, fordi et af EF's kendetegn er, at det er djævelsk indviklet, også når det er politik.

Det spørgsmål, jeg har stillet ham, er på ingen måde et teknisk spørgsmål, det er et politisk problem, og han røber selv her, hvor politisk det er. Spørgsmålet er nemlig: hvem